

3747
23 6 15

23.6.2015

Ερώτηση προς

Τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης

Θέμα: Υποχρεωτικές αργίες των εργαζομένων στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα.

Για τους εργαζόμενους στο Δημόσιο – ΝΠΔΔ – ΟΤΑ οι υποχρεωτικές αργίες είναι δώδεκα (12) τον αριθμό ήτοι: 1/1, 6/1, Καθαρά Δευτέρα, 25/3, Μεγάλη Παρασκευή, Δευτέρα Πάσχα, 1/5, Αγίου Πνεύματος, 15/8, 28/10, 25/12 και 26/12. Αντίθετα για τον ιδιωτικό τομέα, οι υποχρεωτικές αργίες είναι έξι (6), οι οποίες έχουν καθοριστεί με το άρθρο 1 του Ν.Δ.3755/1957, όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 1 του Ν.Δ.147/1973 και στη συνέχεια όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 2 παρ. 1 του Ν.435/1976, παράλληλα με το Β.Δ.748/1966 και οι οποίες είναι οι εξής: 25/3, Δευτέρα του Πάσχα, 1/5, 15/8, 28/10 και 25/12.

Οι υπόλοιπες 6 ημέρες αργίας, οι οποίες και καλούνται «κατ' έθιμο αργίες», είναι ημέρες οι οποίες εάν δεν έχουν αναχθεί σε μη εργάσιμες ημέρες μέσω Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας (Σ.Σ.Ε) ή Διαιτητικών Αποφάσεων (Δ.Α), θεωρούνται εργάσιμες και οι μισθωτοί μπορούν να απασχοληθούν σε αυτές τις ημέρες νόμιμα, ενώ δε δικαιούνται πρόσθετη αμοιβή για την εργασία τους και επιπλέον, είναι υποχρεωμένοι να παραστούν κανονικά στην εργασία τους.

Δημιουργούνται με τον τρόπο αυτό επιπλέον στρεβλώσεις κατά των εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα, τουλάχιστον για όσους δεν καλύπτονται από Συλλογικές Συμβάσεις, οι οποίοι φυσικά είναι και οι πλέον ευάλωτοι.

Άμεσο αποτέλεσμα για τους εργαζόμενους αυτούς είναι είτε να υποχρεώνονται σε εργασία χωρίς την προσαύξηση στις αποδοχές τους που έχουν οι υπόλοιποι εργαζόμενοι, είτε να υποχρεώνονται σε ημέρες άδειας αφαιρούμενες από το σύνολο των δικαιούμενων αδειών, δηλαδή για έναν δικαιούχο 25 εργάσιμων ημερών πληρωμένης άδειας, αυτές αυτομάτως μειώνονται σε 19. Και όλα αυτά στηρίζονται σε νομοθεσία η οποία χρονολογείται από το 1957 έως το 1976, είναι δηλαδή τουλάχιστον τριακονταετίας.

Την ίδια στιγμή, βλέπουμε την κυβέρνηση να ενδιαφέρεται για τη διατήρηση άλλων προνομίων ιδιαίτερα ωφελημένων ομάδων, όπως οι πρόωρες συντάξεις, και να διατηρεί μια παρωχημένη νομοθεσία, αποτέλεσμα της οποίας είναι να δημιουργείται αίσθημα αδικίας, εργαζόμενοι πολλών ταχυτήτων και αναταραχή στον οικογενειακό και οικονομικό προγραμματισμό όσων πλήττονται.

Κατόπιν των ανωτέρω ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός:

- Έχει σήμερα εικόνα το αρμόδιο Υπουργείο και ο Υπουργός ποιος είναι ο αριθμός των εργαζομένων οι οποίοι υπάγονται στις δυσμενείς αυτές διατάξεις και είτε είναι υποχρεωμένοι να εργάζονται χωρίς επιπλέον αμοιβή για τις ημέρες αυτές, είτε στερούνται ημέρες άδειας τις οποίες όλοι οι υπόλοιποι απολαμβάνουν;

- Πώς σκοπεύει να αντιμετωπίσει άλλη μια ασύμμετρη συμπεριφορά απέναντι σε μερίδα υπαλλήλων του ιδιωτικού τομέα, οι οποίοι και είναι οι πλέον ευάλωτοι, και η οποία οδηγεί τελικά σε περαιτέρω διακρίσεις και εργαζόμενους πολλών ταχυτήτων;

Οι ερωτώντες βουλευτές

Χάρης Θεοχάρης- Β' Αθήνας

Αντιγόνη Λυμπεράκη- Β' Αθήνας